

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/768/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115205179
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115205179.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, v konaní zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti odporkyni: C. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX, XXX XX I., o zaplatenie 1 225,83 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/128/2015 - 122 zo dňa 16. 06. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 1 225,83 Eur s príslušenstvom, zamietol ako nedôvodný. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd konštatoval, že v prejednávanej veci bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty Q., pričom zmluva má písomnú formu, ale neobsahuje všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzatvorenia, absentuje v nej okrem iného údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/, j/ zákona č. 258/2001 Z. z.). absencia týchto údajov má za následok, že v súlade s § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že pokiaľ ide o náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona, zmluva obsahuje iba výšku súhrnnej mesačnej splátky „vo výške“ minimálne 5 % z úverového rámca a z takejto súhrnnej splátky, ktorej výška sa ešte odvíjala od aktuálneho úverového rámca, absolútne nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivej splátky predstavuje istina úveru, koľko úroky a poplatky. V zmluve nie je uvedená výška RPMN, táto je uvedená iba príkladmo. Pre uvedený nedostatok zmluvy (chýbajúce náležitosti) súd v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd mal preukázané, že odporkyňa reálne vyčerpala peňažné prostriedky vo výške 2 334,75 Eur a navrhovateľovi zaplatila sumu 2 906,82 Eur započítanú navrhovateľom na istinu, úroky, poistné a poplatky. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, súd doposiaľ uhradené platby odporkyne v súlade s ustanovením § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka započítal na istinu, t. j. na úver poskytnutý odporkyni. Keďže odporkyňa do 08. 01. 2014 (t. j. ešte pred vypovedaním zmluvy zo strany navrhovateľa a zosplatenia úveru k 16. 09. 2014) uhradila navrhovateľovi 2 906,82 Eur a istina, ktorú odporkyňa preukázateľne čerpala, predstavovala nižšiu sumu, súd návrh zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný. Vo vzťahu k uplatnenému poistnému súd mal za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, keď

pre poisťnú zmluvu je predpísaná písomná forma, navrhovateľ žiadnu písomnú poisťnú zmluvu so základnými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka súdu nepredložil. Súd mal tiež za to, že poisťenie nebolo individuálne dojednané, odporkyňa vnútené, vopred zakomponované v žiadosti o poskytnutie úveru, t. j. v čase, keď ešte odporkyňa nevedela, či vôbec a v akej výške jej úverový rámec bude schválený. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p., navrhovateľ v konaní úspešný nebol, úspešná odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie navrhovateľ. V písomnom odvolaní uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že súd prvého stupňa posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov s odôvodnením, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzatvorenia, absentuje v nej okrem iného údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Rovnako v zmluve nie je uvedená výška RPMN, táto je uvedená iba príkladmo. Navrhovateľ nesúhlasí so záverom súdu, že RPMN je uvedená nesprávne v neprospech odporcu, ako spotrebiteľa. V RPMN nie je poisťné uvedené z toho dôvodu, že ide o samostatnú službu a uzavretie poisťenia nie je podmienkou, aby spotrebiteľ získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Súd sa vôbec nezaoberal právnym posúdením situácie s ohľadom na ustanovenie § 2 písm. g/ zákona. úver by bol spotrebiteľovi poskytnutý za rovnakých podmienok aj v prípade, ak by s poisťením nesúhlasil. Navrhovateľ nesúhlasí s tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov s ohľadom na stanovené splátky dlhu. Jedná sa o revolvingový úver, kde výška splátok odvisí od toho, koľko klient skutočne vyčerpá finančných prostriedkov z úverového rámca. Má za to, že rozsudok prvostupňového súdu je nepreskúmateľný, nakoľko súd vo svojom rozhodnutí presne neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z akých skutočností vychádzal, pričom súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť. V rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. súd sa dostatočne nevysporiadal so skutkovým ani právnym posúdením veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázala na to, že v rozsudku je všetko rozpísané a uvedené. Nevie, o čo navrhovateľovi vlastne ide, z jej strany boli poskytnuté všetky dôkazy. Na základe dokazovania súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný, preto ho zamietol. Z predložených listín o vyčerpaní peňažných prostriedkov bolo preukázané, že ich čerpala vo výške 2 334,75 Eur a zaplatila navrhovateľovi 2 906,82 Eur. Z obsahu odvolania vyplýva, že navrhuje rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť ako správny.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. platí, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že prvostupňový súd vec správne, skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z listín doložených v súdnom spise a je odôvodnené v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok prvostupňového súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd. Odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. ku dňu 13. 01. 2008, stanovil pod písmenami a/ až s/ obligatórne náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať (okrem všeobecných náležitostí), aby bolo možné v zmluve o spotrebiteľskom úvere pričítať účinky perfektného právneho úpravu. Takouto obligatórnou náležitosťou okrem iných je aj ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zakotvená pod písm. j/ ods. 2 § 4 citovaného zákona, ktorú zákon určuje bez rozlíšenia druhu úveru a prípadné

neuviedenie tejto náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere zákon jednoznačne sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na to, že sa jedná o revolvingový úver, kde výška splátok odvisí od toho, koľko klient skutočne vyčerpá finančných prostriedkov z úverového rámca, odvolací súd uvádza, že zo žiadnej právnej normy nemožno vyvodiť právny záver, že by sa na revolvingový úver nevzťahovali ustanovenia Zákona o spotrebiteľskom úvere. Revolvingový úver s prihladením na podstatu revolvingového úveru, a to poskytnutie úveru veriteľom a následné splácanie poskytnutého úveru dlžníkom, ktorý je v postavení spotrebiteľa, tak ako v súdnej veci, nepochybne je nutné považovať za spotrebiteľský úver, na ktorý je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Zákona o spotrebiteľskom úvere, v súdnej veci zákona č. 258/2001 Z. z. Odvolací súd poukazuje aj na to, že ročná percentuálna miera nákladov predstavuje „odplatu“ za prístup k úveru a jeho využívanie; sú to všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Cieľom ročnej percentuálnej miery nákladov je poskytnúť číselne porovnateľné vyjadrenie nákladov spotrebiteľa súvisiacich s úverom; účelom nutnosti uvedenia RPMN bolo umožniť jednoduché porovnanie nákladov na spotrebiteľský úver. RPMN tak patrí medzi základné informácie, ktoré je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi už pri ponuke spotrebiteľského úveru, pretože ročná percentuálna miera nákladov je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru. Odvolací súd uvádza, že nie je dôvodná námietka navrhovateľa v odvolaní, že súd prvého stupňa uzavrel, že RPMN je uvedená nesprávne v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa s poukazom na to, že v RPMN nie je poisťné uvedené z toho dôvodu, že ide o samostatnú službu a uzavretie poisťovania nie je podmienkou, aby spotrebiteľ získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, keďže k takémuto právnemu záveru prvostupňový súd ani nedospel. Z odôvodnenia prvostupňového súdu nepochybne vyplýva, že súd dospel k záveru, že údaj o RPMN absentuje v zmluve, pričom RPMN je uvedené v zmluve iba príkladom. Odvolací súd poukazuje na to, že absenciu niektorých náležitostí uvedených v § 2 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. zákon nesankcionuje neplatnosťou, zmluvu o spotrebiteľskom úvere považuje za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo mu bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 3 zákona). Zákon však súčasne pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení 4 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak niektorý z týchto údajov (tak ako v súdnej veci), konkrétne ročná percentuálna miera nákladov v zmluve nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže odvolací súd dospel k názoru zhodnému s názorom prvostupňového súdu, že v súdnej veci zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 258/2001 Z. z. a z tohto dôvodu je vzhľadom na ustanovenie § 4 ods. 3 veta druhá nutné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, nebolo potrebné sa podrobne zaoberať splnením ďalších náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/, keďže pre to, aby sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov zákon nevyžaduje kumulatívne splnenie viacerých náležitostí v zmysle § 4 ods. 2. Pre záver, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, je postačujúce, aby zmluva neobsahovala niektorú z náležitostí podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/. Z týchto dôvodov sa odvolací súd v ďalšom podrobne nezaobrá splnením náležitostí zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/, len všeobecne konštatuje, že v zhode s názorom prvostupňového súdu mal za to, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaného dokazovania k správne právnemu názoru, že zmluva, ktorá bola účastníkmi konania uzavretá, neobsahuje ani náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. Odvolací súd však poukazuje, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo v súdnej veci splnené nebolo. Preskúmaním veci odvolací súd teda dospel k názoru, ktorý prezentuje vyššie, pričom odvolací súd uvádza, že názor odvolacieho súdu je v zhode s existujúcou judikatúrou všeobecných súdov v súčasnosti, ktorá je ustálená na názore, že zmluva o revolvingovom úvere musí spĺňať podmienky a náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd zdôrazňuje, že prvostupňový súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, rozhodol na základe zisteného skutkového stavu pri aplikácii správnej právnej normy, nedopustil sa nesprávneho právneho posúdenia a odôvodnenie rozhodnutia je jasné, výstižné a zrozumiteľné a spĺňa všetky podmienky odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. a z týchto dôvodov ani nemožno prisvedčiť námietke navrhovateľa v odvolaní, že rozsudok prvostupňového súdu je nepreskúmateľný v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. a súd sa nevysporiadal dostatočne so skutkovým ani právnym posúdením veci. Túto odvolaciu námietku odvolací súd považuje len za účelové tvrdenie, ktoré však nezodpovedá reálnemu obsahu odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu.

Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p.

Rovnako z dôvodu vecnej správnosti potvrdil odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu aj v časti náhrady trov konania. Prvostupňový súd správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1, odporkyňa bola úspešnou účastníčkou konania, náhradu trov konania si však neuplatnila.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bola odporkyňa, ktorá si však žiadne trovy konania neuplatnila, pričom odvolací súd z obsahu spisu ani nezistil, že by odporkyni v súvislosti s odvolacím konaním vznikli trovy konania, preto rozhodol tak, že odporkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.